

ILKKA KANTOLA,chefredaktör
ordförande för
Pensionstagarnas centralförbund

Glädje och vänskap, ett liv i gemenskap

Att övergå i pension är ett känsligt skede i en människas liv. Då blickar du tillbaka och funderar på ditt arbetsliv. Att åldras har blivit ett faktum. Den förändring du står inför är spännande och till och med skrämmande. Finns det ett liv efter pensioneringen, frågar sig många. Nu är arbetslivets stress och de obligatoriska tidiga morgnarna bakom dig. Du lämnar också arbetsgemenskapen och betydelsefulla stunder tillsammans med arbetskamraterna. Kommer du att känna tomhet i ditt liv? Hur skall du klara dig då inkomsterna sjunker i och med att du i stället för din lön får en pension?

Själv hann jag inte förbereda mig inför min pensionering. Efter en kontroll hos arbetshälsövården fick jag lov att fortsätta arbeta över minimipensioneringsåldern. Jag gick sedan i pension för att bli närståendevårdare av min maka. Livet krympte dramatiskt, men närståendevårdaruppgiften var oerhört betydelsefull och mitt beslut var det absolut riktiga.

Jag hann inte söka medlemskap i någon pensionstagarorganisation före man tog kontakt med mig från EKL:s sida under förbundskongressen. På pensionstagarorganisationernas fält tillhör EKL de mest bekanta. Jag minns att EKL var synligt framme under SDP:s partikongresser. Trots det sökte jag inte genast efter min pensionering medlemskap i min lokalförening. Som nybliven pensionär ville jag först känna efter hur det känns att vara pensionstagare. Fundera över vad jag vill göra av min nyfunna frihet. I min kalender hade jag några anteckningar om möten i olika organisationer. Jag slängdes alltså inte helt ut i tomheten.

Jag började fundera över hur man i EKL:s föreningar lyckas i medlemsrekryteringen. Vilka är redskapen? Hur skall vi få ut information om föreningarnas verksamhet till de nyligen pensionerade och till dem som funderar på att gå i pension? Hur ska vi öka en synlighet som väcker intresse och kan konkurrera på ett mediefält som är mättat med information? Har man undersökt varifrån de som blivit medlemmar har fått sin information om föreningen? Vad är det som har väckt intresse? Kanske det i första hand inte handlar om synliga reklamkampanjer utan om en bekant eller en vän som har goda erfarenheter av att vara medlem i föreningen? En bekant människa som har blivit entusiastisk över föreningens verksamhet. Jag tror att vägarna in i verksamheten är av mångahanda slag.

I föreningarna görs ett gott arbete och där söker man metoder för att hjälpa människor att ansluta sig till vår verksamhet. Huvudmålet är att så många som möjligt ska finna en naturlig väg att komma med i den fina verksamheten och samtidigt ta ansvar för att verksamheten rullar på. Det är viktigt att se att ansvaret också kan delas. Frivilligarbetet får inte leda till utmattning utan stafettpinnen ska i god tid kunna ges över till följande frivilliga. På så sätt blir ingens börda övermäktig och då försvinner inte heller glädjen ur verksamheten.

Det är ju för glädjens skull som vi finns till. För glädje och vänskap, gemenskap och för att sträva efter en mening med livet!